

Ενδεικτικές απαντήσεις

Κείμενο Ι: Ελένη Μαραγκουδάκη, «Τα στερεότυπα για τα φύλα σε παιδικά βιβλία της προσχολικής ηλικίας»

<i>Διαβάζω</i>	<i>και εντοπίζω τις πληροφορίες</i>
<p>[...] Με βάση τα χαρακτηριστικά προσωπικότητας που αποδίδονται στους χαρακτήρες των δύο φύλων, το προφίλ τους θα μπορούσε να σκιαγραφηθεί ως εξής: <u>οι χαρακτήρες γένους αρσενικού είναι επιθετικοί, ανεξάρτητοι, επινοητικοί, δημιουργικοί, παρατηρητικοί, περιεργοί, υπέρμετρα σίγουροι για τον εαυτό τους, κάτοχοι ορθολογικών και αιτιοκρατικών γνώσεων και ελάχιστα εκδηλωτικοί. Επιπλέον, τα παιδιά – αγόρια και ζωάκια – γένους αρσενικού προβάλλονται ανυπάκουα σε επικίνδυνο, πολλές φορές, για τη σωματική τους ακεραιότητα ή και για τη ζωή τους βαθμό. Αντίθετα, οι χαρακτήρες γένους θηλυκού, ενήλικοι και παιδιά, προβάλλονται να είναι έντονα στοργικοί, εξαρτημένοι, υπέρμετρα φιλάρεσκοι, θρησκόληπτοι, εκδηλωτικοί, δειλοί, να καταλαμβάνονται εύκολα από φόβο και να ζηλεύουν τις ικανότητες των άλλων.</u></p> <p>Η διαφοροποίηση αυτή των φύλων ως προς το προφίλ προσωπικότητας, όπως και οι προηγούμενες ως προς τους ρόλους τους στην οικογένεια και τη θέση τους στην αγορά εργασίας, αφορούν τόσο την κοινωνία των ανθρώπων όσο και τον κόσμο του ζωικού βασιλείου, υποδηλώνοντας έτσι και νομιμοποιώντας τη “φυσική τάξη” των πραγμάτων. Η “φυσική” εξάλλου τάξη των πραγμάτων υποδηλώνεται, νομίζουμε, ακόμη από το γεγονός ότι <u>τα παιδιά - πρότυπα προβάλλονται από την πολύ πρώιμη ηλικία τους να εκδηλώνουν ό, τι και όσα θεωρούνται τυπικά και κοινωνικά αποδεκτά για το φύλο τους.</u></p> <p><u>Τέλος, τα είδη παιχνιδιών, που τα αγόρια και τα κορίτσια προβάλλονται να έχουν και να παίζουν, είναι διαφορετικά και αντικατοπτρίζουν τον παραδοσιακό διαχωρισμό σε αγορίστικα και κοριτσιίστικα. Επισημάναμε μάλιστα αρκετές περιπτώσεις, όπου τα είδη των παιχνιδιών, όπως προαναφέρθηκε, προσδιορίζονται άμεσα από τους μελλοντικούς στόχους και φιλοδοξίες των παιδιών. Έτσι, π.χ. τα αγόρια, επειδή στοχεύουν, όταν μεγαλώσουν να γίνουν καπετάνιοι, πιλότοι κλπ. επιλέγουν να παίζουν με τα ανάλογα παιχνίδια. Όσον αφορά τα κορίτσια, η επιλογή συνεχούς ενασχόλησης με την κούκλα δηλώνεται ρητά ότι προσδιορίζεται από τη σφοδρή τους επιθυμία να γίνουν, όταν μεγαλώσουν, μητέρες. [...]</u></p> <p>Γενικά μπορούμε ανεπιφύλακτα να υποστηρίξουμε ότι τα παιδικά βιβλία που υπάρχουν και χρησιμοποιούνται ευρύτατα, όχι μόνο δεν προβάλλουν νεωτεριστικά πρότυπα αναφορικά με τα φύλα αλλά, αποσιωπώντας τις εξελίξεις που</p>	<p>Χαρακτηριστικά Αγοριών</p> <p>Χαρακτηριστικά κοριτσιών</p> <p>Ρόλοι στην οικογένεια και την αγορά εργασίας</p> <p>Πρότυπα κοινωνικά αποδεκτά για το φύλο τους</p> <p>Επιλογή παιχνιδιών που προσδιορίζουν τους μελλοντικούς διαφοροποιημένους ρόλους</p>

<p>έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια, προβάλλουν μια πραγματικότητα παρωχημένη. Είναι αναχρονιστικά. Ωστόσο, είναι γεγονός πως τα τελευταία χρόνια κυκλοφορούν παιδικά βιβλία αρκετά προσεγμένα από την άποψη της διαφοροποίησης των φύλων. (https://repository.edulll.gr/edulll/retrieve/5564/1498_02.pdf.)</p>	
--	--

Σε έρευνα σχετικά με τον τρόπο παρουσίασης των φύλων στα βιβλία που απευθύνονται σε παιδιά προσχολικής ηλικίας η Ε. Μαραγκουδάκη παρατηρεί ότι στους αρσενικούς χαρακτήρες αποδίδονται ψυχοπνευματικά χαρακτηριστικά όπως δημιουργικότητα, φιλοπεριέργεια, ορθολογισμός, αυτοπεποίθηση, τάση για ανεξαρτησία, ενώ παράλληλα εμφανίζονται επιθετικοί και ριψοκίνδυνοι, εσωστρεφείς. Αντίθετα, οι θηλυκοί χαρακτήρες εκδηλώνουν έντονη φιλαρέσκεια, θρησκοληψία, ανασφάλεια, δειλία ενώ είναι στοργικοί και εξωστρεφείς. Επίσης, τα παιδιά εμφανίζονται να παίζουν με τα κλασικά αγορίστικα και κοριτσιόστικα παιχνίδια που συνδέονται με συγκεκριμένους διαφοροποιημένους μελλοντικούς ρόλους. (λ. 78)

Κείμενο Π: Σοφία Αηβαλιώτη, Επιστολή από τις φυλακές Θηβών.

Διαβάζω και κατανοώ το κείμενο	Αναγνωρίζω το είδος των πληροφοριών του κειμένου
<p>«Αυτό που με έχει διδάξει ο εγκλεισμός μου είναι ότι ο καθένας μας έχει δυνατότητες υπέρβασης, αρκεί να τις ανακαλύψει και να τις εξωτερικεύσει δημιουργικά για ένα καλύτερο μέλλον», γράφει η Σοφία. «ΣΔΕ, σχολείο δεύτερης ευκαιρίας. Τρία γράμματα μόνο όμως ήταν αρκετά να μου αλλάξουν τρόπο σκέψης και ζωής. Ήμουν κλεισμένη στον εαυτό μου προσπαθώντας να βρω απαντήσεις σε πράγματα που είχαν τελεσιδικήσει. Αν δεν ήμουν εδώ που είμαι μπορεί τα παραπάνω να μην τα είχα καταλάβει ποτέ και θα εξακολουθούσα να περιπλανιέμαι άσκοπα χωρίς σημεία αναφοράς... Έπρεπε να πάψω να προβληματίζομαι σε σταυροδρόμια και να βρω το μονοπάτι. Έπρεπε να βρω τρόπους διαφυγής... Επιλογές: Λίγες έως ελάχιστες... Για αρχή έγινα παρατηρητής. Παρατηρούσα από ποιους ανθρώπους περιβάλλομαι και απομόνωνα τη στιγμή, δημιουργώντας συνεχώς σκέψεις και νοήματα... Τριγυρνούσα στις κατακόμβες το μυαλού μου και αναζητούσα την ύπαρξη της ελευθερίας και πως θα την χειριζόμουν, αν υπήρχε τρόπος να την βρω πίσω από τα κάγκελα και από μια κοινωνία άμορφη που με περιστοιχίζει... Ξεκίνησα να αγαπάω πράγματα που είναι στην ουσία άπιαστα αλλά απαραίτητα για την ισορροπία ενός ακροβάτη που βρίσκεται σε τεντωμένο σκοινί. Άφησα τη ματιά μου να ταξιδέψει πέρα από τα ορατά.. Απομόνωνα τους ήχους, τον αέρα, τον ήλιο και δημιουργούσα ξανά, συναισθήματα που ήταν παγωμένα και πληγωμένα... Ανακάλυπτα μέσα από τις σελίδες του κάθε βιβλίου να αγγίζουν τις χορδές του εσωτερικού μου κόσμου και να μου δίνουν απαντήσεις χωρίς καν να έχουν ακούσει τα ερωτήματά μου. Είχα πλέον μπει σε άλλες αναζητήσεις. Είχα αποκτήσει δίψα για μάθηση. Ήξερα ότι υπήρχε σχολείο δεύτερης ευκαιρίας μέσα στη φυλακή. Μέχρι αυτή τη στιγμή ούτε σαν σκέψη δεν είχε περάσει από το μυαλό μου. Αβέβαιη στην αρχή, με κατέκλυζαν διάφορα ερωτήματα. Μήπως πηγαίνοντας εκεί αποφεύγεις την πραγματικότητα και πλάθεις μια άλλη; Ή μήπως είναι ένας τρόπος να κρυφτείς από τον ίδιο σου τον εαυτό; Απλά γεμιζοντας τον άδειο σου χρόνο.., σκοτώνοντας την ώρα.. Έτσι ξεκίνησα χωρίς να παραδεχτώ ούτε στον ίδιο μου τον εαυτό τον ουσιαστικότερο</p>	<p>ΣΔΕ</p> <p>Αλλαγή τρόπου ζωής και σκέψης</p> <p>Αναζητήσεις</p> <p>Προβληματισμοί</p> <p>Αίσθημα εγκλεισμού</p> <p>Τα βιβλία άνοιγμα στον κόσμο</p> <p>Απαντήσεις σε ερωτήματα</p> <p>Επιφυλάξεις στην αρχή</p>

<p>και βαθύτερο στόχο –τη μάθηση. Σιγά σιγά μάθαινα διαφορετικά πράγματα από αυτά που είχα συνηθίσει... Η τάξη έγινε για εμένα ο κόσμος που μου είχαν στερήσει. Έγινε ελευθερία, έγινε επικοινωνία. Το επόμενο βήμα της μάθησης είναι η πεποίθηση, που εξελίσσεται μετά σε αποφασιστικότητα», κλείνει το γράμμα της η Σοφία Αηβαλιώτη. (https://ekefalonias.gr/istories-gynaikon-akoustikan-stin-vr/)</p>	<p>Η τάξη έγινε η νέα κοινωνία, ελευθερία, επικοινωνία</p>
--	--

Απάντηση

Η Σ. Αηβαλιώτη, έγκλειστη στις φυλακές Θηβών, σε μια επιστολή της αναφέρεται στην ευεργετική επίδραση του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας στη ζωή της. Εκεί της δόθηκε η ευκαιρία να αλλάξει τρόπο ζωής και σκέψης. Ενώ αρχικά αισθανόταν έντονα, την απομόνωση, τη στέρηση ελευθερίας και επιλογών, κέρδισε μέσα από τα βιβλία και τη μάθηση την ελευθερία και την επικοινωνία που είχε στερηθεί. (60 λ.)